

عنوان مقاله:

ارزیابی برداشت چوب و دام بر تخریب جنگل با مدل بهینه تخریب

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش و توسعه جنگل، دوره 7، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

Ali Jahani - دانشیار، گروه ارزیابی و مخاطرات محیط زیست، پژوهشکده محیط زیست و توسعه پایدار، تهران، ایران

Jahangir Feghhi - استاد، گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

vahid etemad - دانشیار، گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

طرح‌های جنگلداری اغلب از اثرها و پیامدهای ناسازگار محیط زیستی مانند بهره برداری بی‌رویه چوب و چرای دام برخوردارند. هدف از این پژوهش ارزیابی اثر برداشت چوب و دام بر تخریب جنگل خیرود نوشهر با استفاده از مدل بهینه تخریب جنگل و در چهار سناریوی وضعیت موجود، بدون برداشت چوب، بدون دام، و بدون برداشت چوب و دام است. واحدهای همگن محیط‌زیستی با استفاده از منابع اکولوژیکی تهیه و مجموعه فعالیت‌های انسانی انجام‌شده و شدت اثرهای آن‌ها در واحدهای همگن محیط‌زیستی به‌دست آمد. پس از پیش‌بینی ضرایب مدل در سناریوهای ذکرشده اقدام به مقایسه آماری خروجی‌ها و بررسی معناداری تغییرات شد. مقایسه آماری ضرایب تخریب در چهار سناریو با توجه به غیرنرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کروسکال والیس انجام شد. بر اساس سطح معناداری به‌دست آمده تفاوت معناداری بین ضرایب تخریب سناریوهای مختلف وجود دارد. میانگین ضرایب تخریب در هر یک از سناریوهای وضعیت موجود، حذف دام، حذف برداشت چوب و حذف هر دو فعالیت به‌ترتیب برابر با ۴۹/۱، ۷۲/۰، ۹/۰ و ۳/۰ به‌دست آمد. بر اساس نتایج پژوهش، دام مهم‌ترین عامل تخریب جنگل و پس از آن بهره‌برداری چوب قرار دارد. مدل مورد استفاده در این پژوهش به‌عنوان یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری قابلیت بالایی در پیش‌بینی و مقایسه سناریوها و سیاست‌های مختلف مدیریتی در جنگل دارد و با استفاده از این مدل می‌توان قبل و بعد از اجرا طرح جنگلداری اثرهای اجرای طرح را به‌خوبی ارزیابی کرد.

کلمات کلیدی:

جنگل خیرود، ضریب تخریب، مدیریت جنگل، واحد همگن محیط زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1840257>

